

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Τίς, καὶ τὰ κάλλιστα ἔχων πλεονεκτήματα καὶ ὑπέροχον ἀξίαν, δύναται νὰ ἀμφιβάλλῃ περὶ τῆς ἀχρηστίας ἑαυτοῦ, ὅταν σκεφθῆ ὅτι ἀποθνήσκων ἀφίνει κόσμον, ὅστις οὐδαμῶς αἰσιλάνεται τὴν ἔλλειψίν του, καὶ ἐν ᾧ εὐρίσκονται τοσοῦτοι ἵνα τὴν ἀντικαταστήσωσιν;

* * * Ἐὰν σύνηθες εἶνε νὰ συγκινώμεθα ζωηρῶς ὑπὸ τῶν σπανίων πραγμάτων, διὰ τὴν τόσον ὀλίγον μᾶς συγκινεῖ ἡ ἀρετὴ;

* * * Δύναται τις νὰ εἶνε ἀνυπόφορος, ἂν καὶ ἐνάρητος καὶ ἱκανὸς καὶ φρόνιμος. Ἡ συμπεριφορὰ, ἣν τινες ἀμελοῦσιν ὡς πᾶν ἔργον, κάμνει πολυλάκις τοὺς ἄλλους νὰ σᾶς κρίνωσι καλῶς ἢ κακῶς, καὶ μικρὰ τις προσοχὴ εἰς τὸ συμπεριφερῆσθαι εὐγενῶς καὶ προσηθῶς ἀποτρέπει κακὴν περὶ ὑμῶν κρίσιν τοῦ ἄλλου. Διὰ τὸ τίποτε σχεδὸν εἰμποροῦν νὰ σᾶς ἐκλάβουν ὑπερήφανον, ἀγροίκον, ἀλαζόνα, δύστροπον, καὶ διὰ τὸ τίποτε πάλιν εἰμποροῦν νὰ σᾶς κρίνουν ὄλους ἀντιθέτως. Ἡ τῶν τρόπων ἀβρότης δὲν δηλοῖ πάντοτε ἀγαθότητα, εὐθύτητα, εὐαρέσκεια, φιλοφροσύνη· ἀλλὰ τοῦλάχιστον χρησιμεύει ὡς πρόσχημα αὐτῶν, καὶ κάμνει τὸν ἄνθρωπον νὰ φαίνεται ἐξωτερικῶς ὅπως ὄφειλε νὰ εἶνε ἐσωτερικῶς. (La Bruyère)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἦν γινώσκων ὅτι πρό τινος ἐν Παρισίοις ἐν τῷ νοσοκομείῳ Beaujon γυνὴ τις ἐκοιμήθη 74 ὁλάς ἡμέρας. Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ πρωτοφανοῦς τούτου ληθάργου περιεγράφησαν διὰ μακρῶν ἐν ταῖς ἐφημερίσιν, αἱ δὲ κατὰ τὸ διάστημα αὐτοῦ γενόμεναι ὑπὸ τῶν ἰατρῶν παρατηρήσεις ἀνήκουσι πλέον εἰς τὴν ἔρευναν καὶ μελέτην τῆς ἐπιστήμης. Ἐπὶ τὸ συντομώτερον αἱ περιπέτειαί τῆς γυναικὸς ταύτης ἔχουσιν οὕτως: Ἐδρέθη τὴν νύκτα τῆς 12 Μαΐου (ν.) ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν κλητῶν ἐπὶ ἐδωλίου τῆς λεωφόρου τῆς Μεγάλης Στρατιᾶς. Ἐφαίνετο εἰκοσιεταετής, ἦτο ἐνδεδυμένη ὡς ὑπέρτερον καὶ διήνυε τὸν πέμπτον μῆνα τῆς ἐγκυμοσύνης. Ἐν τῇ πρώτῃ ἀνευρέσει ἠνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπιθύρῃσιν ἀκαταλήπτους τινὰς λέξεις καὶ ἐπανεκοιμήθη.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἑβδομηκοντατετραήμερου ληθάργου ἐτρέφετο διὰ γάλακτος, οἴνου, σοκολάτας, καφέ καὶ ζωμοῦ εἰσαγομένων ἐντὸς τοῦ οἰσοφάγου ἄνευ δυσκολίας· αἱ λοιπαὶ ζωϊκαὶ λειτουργίαι ἐτελοῦντο κανονικῶς· ἡ ἀναπνοὴ ἦν τακτικὴ μὲν ἀλλ' ἠκούστο ἰσχυρὰ, τοῦναντίον αἱ σφύξεις ἀδύνατοι. Οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἡμίλειστοι, τὰ δὲ βλέφαρα ἐκινουῦντο ἐνίοτε σπασμωδικῶς. Ἡ σθάνετο νευρικὴν ταραχὴν ὁσάκις τῇ ἀπέτεινον τὸν λόγον καὶ ἐφαίνετο ἐννοοῦσα. Ἐν τῷ μεταξὺ ἔπαθεν ἀποβολὴν τοῦ ἐμβρύου κοιμωμένη. Κατ' ἀρχὰς ἦν ἰσχνή, εἶτα ἐπαχύνθη ὀλίγον, τὸ δὲ ἦδη ὄχρῶν πρόσωπόν τῆς ἦτο κεχροματισμένον. Τὴν

ἑβδομηκοστὴν τετάρτην ἡμέραν ἤρξατο ἀνανήφουσα· ἐστέναζε κατὰ πάσιν ἐρώτησιν, ἀλλὰ δὲν ἐφαίνετο ἔχρυσα συναίσθησιν τῶν περὶ αὐτὴν.

Μεταξὺ τοῦ ἐπισκεφθέντος αὐτὴν πλήθους γυνῆ τις ὀνομαζομένη Ὀλυμπία Αἰεζὲν σύζυγος κατοίκου τινὸς τοῦ Aubervilliers, Βερδὸν καλουμένου, ἰσχυρίσθη ὅτι ἦτο κόρη τῆς, ὅτι ὀνομάζετο Μαρία-Βικτωρία-Φλωρα, καὶ ἦτο εἰκοσιεταετής, πρὸ ἐτῶν ἐγκαταλείψασα τὴν πατρικὴν στέγην.

Ἀλλὰ ταῦτα δὲν εἶνε βέβαια, καθόσον τὸ κατ' ἀρχὰς ἡ γυνὴ αὕτη ἐδίστασε νὰ τὴν ἀναγνωρίσῃ, ἡ δὲ ἀσθενὴς ἐφαίνετο τρικονταετής. Ἐντούτοις ὅτε ὁ ἰατρὸς τῇ εἶπεν, ἐν ἐργαγόρσει πλέον διατελοῦσα, νὰ τοῦ σφίγγῃ τὴν χεῖρα ἐὰν λέγεται Μαρία, τὸ πρόσωπόν τῆς ἐχροματίσθη καὶ ἐπειράθη νὰ ὑπακούσῃ, ἀλλ' οὐδὲν τῶν ἄλλων μελῶν αὐτῆς ἠδύνατο εἰσέτι νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐλαχίστην λειτουργίαν ἐφαίνετο ὡς ἐν παραλυσίᾳ. Τὰ ἀνοικτὰ ὄμματα τῆς ἦσαν καθηλωμένα κατ' εὐθείαν καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ προσβλέψῃ δεξιᾶ ἢ ἀριστερᾶ. Ἡ δὲ ἤρχετο νὰ τρώγῃ εὐκολώτερον, κρατεῖ διὰ τῶν χειρῶν τὸ πινάκιόν τῆς καὶ ἡ ἐξηφανισμένη αἰσθητικότης φαίνεται ἐπανεληθούσα ἐφ' ὅλων τῶν μελῶν τοῦ σώματός τῆς. Εἰς τὴν βελτίωσιν αὐτῆς τὰ μάλα συνέτειναν αἱ ψυχρολουσίαι.

Καὶ ὅμως μεθ' ὅλας τὰς ἀκριβεῖς τῶν ἐξοχωτέρων ἰατρῶν παρατηρήσεις καὶ τὰς ἐρῆνας τῶν δοκιμωτέρων μαγνητιστῶν ὁ λήθαργος τῆς γυναικὸς ταύτης μὲνει πρόβλημα ἄλυτον εἰσέτι, καὶ οἱ ἀγροπνήσαντες, παρὰ τὸ προσκεφάλαιόν τῆς σοφοὶ δὲν δύναται νὰ παράσχωσιν εἰς τὴν ἐπιστήμην εἰ μὴ μόνον σημειώσεις.

Ἦν ἐν τῷ βασιλικῷ Κολλεγίῳ τοῦ Λονδίνου καθηγητῆς τῆς κινεζικῆς γλώσσης κ. Robert K. Douglas ἐδημοσίευσεν ἄρτι ἀξιόλογον σύγγραμμα περὶ τοῦ Οὐρτανίου Κράτους, πολλὰ καὶ περίεργα περιέχον περὶ τῶν ἐθίμων τῶν κατοίκων αὐτοῦ. Ἐκ τοῦ βιβλίου αὐτοῦ λαμβάνομεν τὴν ἀκόλουθον ἱστορίαν μικρᾶς Κινέζας, κόρης ἐναρέτου καὶ γενναίας, παρασχούσης σπάνιον παράδειγμα τῆς πρὸς γονεῖς φιλοστοργίας.

Ἡ δεσποινὴς Βάγκ, κόρη θαυμασιῶς φιλόστοργος, εἶχεν ἀποποιηθῆ νὰ ὑπανδρευθῆ ἵνα μείνῃ μὲ τοὺς γονεῖς τῆς, πρὸς οὓς δὲν ἔπαυεν ἐπιδαψιλεύουσα τὰς πλέον τρυφερὰς ἐνδείξεις ἀγάπης. Ἀφ' ἧνης τῷ 1862 ἀσθενεῖ ἡ μήτηρ αὐτῆς. Πάραυτα ἡ καλὴ κόρη κόπτει ἐν τεμαχίον ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ αὐτῆς μηροῦ καὶ τὸ παραθέτει εἰς τὴν μητέρα τῆς ἵνα τὸ φάγῃ ὡς ἱατρικόν. Τὸ ἐπόμενον ἔτος νεὰ ἀσθένεια τῆς μητρὸς καὶ νέα θεραπεία, ἐπιτευχθεῖσα διὰ τεμαχίων ἀποκοπέντος ἐκ τοῦ δεξιοῦ μηροῦ. Εἰς μικρὰς δὲ ἀδιαθεσίας ἡ ἀγαθὴ κόρη ἐκαίε θυμιάμα ἐπὶ τοῦ βραχίονός τῆς, τὴν δὲ ἐκ τῆς καιομένης σαρκὸς τέφραν ἀνμείγνυε μὲ τὰ διοριζόμενα φάρμακα. Εὐτυχῶς ἡ κυρία Βάγκ ἀπέθνηκεν ἐπὶ τέλους, διότι ἄλλως οὐδὲν ἦθελε

μείνει ἐκ τῆς σαρκὸς τῆς κόρης αὐτῆς. Τοσαύτη δ' ὑπῆρξεν ἢ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς μητρὸς θλίψις αὐτῆς, ὥστε ἡ δυστυχὴς νεάνις ἔμεινε τρεῖς ἡμέρας ἄσιτος, κατὰ δὲ τὴν ταρῆν ποιήσασα βαθεῖαν ἐντουήν εἰς τὸν βραχίονά της ἔρριψε τὸ φέρετρον μὲ τὸ ἐξ αὐτῆς ἀπορρέον αἷμα. Ἡ κινεζικὴ κυβερνήσις θέλουσα νὰ ἀρτίψῃ αὐτὴν ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ φιλοστοργίᾳ καὶ ἅμα νὰ τιμῆσῃ ἐν τῷ προσώπῳ αὐτῆς τὴν πρὸς τοὺς γονεῖς ἀγάπην, ἀπεφάσισε νὰ ἐγείρῃ εἰς αὐτὴν μνημεῖον ζῶσαν ἔτι. Ταυτοχρόνως δὲ διέταξε νὰ δημοσιευσθῇ ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἐφημερίδι τοῦ Λονδίνου ἀφήγησις τῆς γενναίας πράξεως τῆς φιλοστόργου θυγατρὸς.

Κατὰ τινὰ στατιστικὴν τοῦ «Χρόνου» τοῦ Λονδίνου, ἐν ἔτει 1881 ἐγένετο ἐν ὅλῳ τῷ ἠνωμένῳ κράτει τῆς Ἀγγλίας ἡ ἐξῆς κατανάλωσις ποτῶν. Ζύθου γαλλόνια ἀγγλ. 970,788,564, ὅπερ ποσὸν τιμᾶται 72,809,142 λιρ. στερ., ἀπέναντι 67,881,673 λ.σ. τοῦ ἔτους 1880. Οἶνος καὶ ἄλλα πνευματώδη ἀγγλικά ποτὰ καταναλώθησαν 28,730,719 γαλλ., τιμώμενα λ.σ. 28,730,719, ἀπέναντι 28,457,486 λ.σ. τοῦ ἔτους 1880. Ξένα πνευματώδη ποτὰ 8, 295, 265 γαλλ. τιμώμενα 9,954,318 λ.σ., ἀπέναντι 10,173,014 λ.σ. τοῦ 1880. Ξένοι οἶνοι 15,644,757 γαλλ. τιμώμ. 14,080,281 λ.σ., ἀπέναντι 14,267,102 τοῦ ἔτους 1880. Τὸ ὅλον τῶν καταναλωθέντων ποτῶν τιμᾶται 127,074,460 λ.σ., ἀπέναντι 122,279,275 λ.σ. τοῦ ἔτους 1880. Ὡστε ἐν ὅλῳ κῆξήθη ἡ κατανάλωσις 3, 9 τοῖς 100· ἰδίως δὲ τοῦ ζύθου 7, 3 τοῖς 100· τῶν ἀγγλικῶν ποτῶν 0, 96 τοῖς 100· τῶν ξένων οἶνων 1, 3 τοῖς 100· τῶν δὲ ξένων ἄλλων ποτῶν 2, 1 τοῖς 100.

Πρὸς τιμὴν τοῦ νοήμονος τῶν πτηνῶν βλασιεῖο ἀναφέρομεν τὰ ἀκόλουθα δύο γεγονότα, δι' ὧν καταδεικνύεται ὅτι τὸ καθῆκον τῆς ἀλληλοβοηθείας οὔτε ἄγνωστον αὐτοῖς εἶνε, οὔτε παραμελεῖται ὑπ' αὐτῶν.

Ἡμέραν τινὰ εἰς τινὰ πόλιν τῆς Ἐλβετίας ἐνῶ ἐπέτα χελιδῶν τις, εὐρέθη αἴφνης περιπεπλεγμένη εἰς σχισμὴν δοκοῦ κειμένης ὑπὸ τινὰ στέγην.

Μεθ' ὅλας τὰς προσπάθειάς του τὸ ἀτυχὲς πτηνὸν δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀπαλλαγῇ τῶν ἀπροόπτων τούτων δεσμῶν. Ἄλλαι χελιδόνες προσέδραμον τότε ἀκούσασαι τὰς γοεράς κραυγὰς, εἰς ἐξέβαλλε, καὶ ἐκόμισαν αὐτῇ τροφήν μέχρι τῆς ἐσπέρας. Ἡ τρυφερότης των δ' αὐτὴ συνεκίνησε θεατὰς τινας, οἵτινες τῇ βοήθειᾳ κλίμακος ἀπληθεύρωσαν τέλος τὴν αἰχμάλωτον.

Ἴδου δὲ καὶ τὸ δεύτερον γεγονός·

Ὁ Κήρυξ τῆς Νέας Ὑόρκης διηγεῖται ταῦτα: Ἄ· Ἐν τῷ Λευκῷ ποταμῷ (White River) ἐν Ἀρκανσῶς ἐνήχετο ἡρέμα ἀγέλη χηνῶν, ὅτε ἐπιστάς ὤρμησε κατ' αὐτὴν μέγιστος αἰετός. Ἐν ἀκραιῖ ὅμως πάντες οἱ χῆνες κατέδυσαν ὑπὸ τὸ ὕδωρ καὶ οὐδένα κατάρθρωσε νὰ συλλάβῃ ὁ αἰετός. Ἄλλὰ μετ' ἐπανελημμένους ἐπιθέσεις συλλαβῶν ἐ-

να ἤθελε νὰ ποπτῇ ἐκείθεν μετὰ τῆς ἄγρας του. Οἱ λοιποὶ χῆνες ὅμως προσέδραμον ἀρωγοὶ εἰς τὸ σφαδάζον ὕψωμα, καὶ δάκνοντες τὰ περὰ τοῦ αἰετοῦ ἐκράτουν αὐτὰ στερεῶς, καίτοι ἐκεῖνος ἡμύνετο κρατερῶς διὰ τοῦ βάρους του. Μετὰ ἐπίμονον πάλην, ἡμίσειαν ὥραν διακρέσασαν, ἠναγκάσθη ὁ αἰετός, ἀπαλλαγεῖς τῶν χηνῶν, νὰ ποπτῇ χωρὶς τῆς ἄγρας του. Τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ ἐκοκίνισεν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου συνήθη ὁ ἀγὼν, μέγα δὲ πλῆθος πετρῶν ἐκάλυψεν αὐτό· ἀλλ' οὐδεὶς τῶν χηνῶν ἐπληγῶθη βαρέως.

Προτόντα Αἰγύπτου. Πόσον τυγχάνει πλουσία ἡ Αἴγυπτος καὶ πόσον προϊόντων ἔχει ἀφθονον τὴν παραγωγὴν, ἀποδεικνύουσιν οἱ ἐπόμενοι ἀριθμοὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν κυριωτέρων αὐτῆς προϊόντων, τοῦ βάμβακος, βαμβακοςπόρων καὶ σακχάρως. Τῷ 1881 ἡ Αἴγυπτος ἐξήγαγε βάμβακα ἀξίας 194 ἑκατομμυρίων λιρῶν, βαμβακοςπόρους ἀξίας 18 ἑκατομμυρίων λιρῶν. Σακχάρους 19 ἑκατομμυρίων λιρῶν. Ἡ γῆ τῆς Αἰγύπτου εἶνε πλουσία καὶ γονιμοτάτη καὶ ἀληθῆς τοῦ Νεῖλου κῆπος. Κατὰ τὸ ἔτος 1881 ἡ ἐξαγωγή τῶν αἰγυπτιακῶν ἐμπορευμάτων σταλέντων εἰς Ἀγγλίαν ἀνήλθεν κατ' ἀναλογίαν εἰς 60 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, εἰς Γαλλίαν εἰς 8 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν, εἰς Ἰταλίαν εἰς 4 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ἀποδεικνύουσιν ὅποσον σπουδαῖα συμφέροντα συνδέουσιν, ἐκτὸς τῆς ἐπικοινωνίας τῆς διώρυχος τοῦ Σουέζ, τὴν Αἴγυπτον μετὰ τῆς Ἀγγλίας.

Οὐχὶ πλέον Ἀμερικανὸς ἀλλὰ Νορβηγὸς θὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ διαβῇ τὸν Ἀτλαντικὸν ὠκεανὸν μόνος ἐπὶ ἀπλοῦ κωπηλάτου σκαφιδίου. Ὑπολογίζει 100 ἡμέρας διὰ τὴν ἐπικίνδυνον ταύτην διάβασιν. Αἱ προμήθειαι του θὰ συνίστανται ἐκ συμπεπυκνωμένου ἀρσφῆματος καρὲ καὶ πεντήκοντα γαλλοῖων καθαροῦ ὕδατος. Θὰ ἔχη δὲ πρὸς τούτοις ἐν τῷ σκάφει φανὸν σταθερῶς ἀνημμένον, μίαν καπνοσύριγγα καὶ καπνόν. Ὁ τολμηρὸς οὗτος εἶνε ὁ πλοίαρχος Fred Norman.

Οἱ ζηλωταὶ τοῦ δόκτορος Τάννερ διοργανίζουσιν ἐν Νέῃ Ὑόρκῃ διεθνὲς διαγώνισμα τῶν δυναμένων νὰ μείνωσιν ἐπὶ πλείονας ἡμέρας ἄσιτοι. Ὅστις δυνηθῇ ν' ἀπόσχῃ πάσης τροφῆς ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας χωρὶς ν' ἀποθάνῃ τῆς πείνης, θέλει λάβει περιφανὲς βραβεῖον. Θὰ ἐπιτραπῇ δὲ καὶ εἰς τὸ κοινὸν νὰ παρευσθῇ εἰς τὸν ἀλλόκοτον τοῦτον ἀγῶνα, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ἴσως, ὅτι τῶν παρισταμένων τις θὰ εὐσπλαγχνισθῇ τοὺς ἀγωνιζομένους καὶ θὰ τοῖς προσφέρῃ πολυτελεῖς συμπόσιον πρὸ τῆς λήξεως τοῦ μαρτυρίου, ἢ θὰ ἐμποδίσῃ ἐπικειμένην ἀλληλοφαγίαν αὐτῶν.

Κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ κ. Θ. δὲ Χελδράιχ ἐν Ἑλλάδι εἰσὶ γνωστὰ 331 πτηνὰ (πλὴν τῶν κατοικιδίων). Ἐκ τούτων 167 φωλεῦουσιν ἐν Ἑλλάδι, 164 δὲ εἰσὶ διαβατικά.